

ekstraordinære Understøttelser, som Sens Slutning omtaler.

§ 10 svarer til § 21 i Loven af 1855 men er for saa vidt afvigende fra denne, som man med Lagtinget dels ikke har anset det for nødvendigt, at Amtmanden skal være Medlem mellem Amtsfattikkassens Kasserer og dem, der have at indsende Indberetninger og indkræve Beløb til Kassen, dels har fundet det naturligt, at Kassereren selv, og ikke Amtmanden, skal drage Omsorg for Kassens Inddrivelse.

§ 12 er overensstemmende med § 23 i Loven af 1855; kun er det fundet henigtsmæssigt til dens Slutning at føje en Bestemmelse om, at Amtsfattikkassens Obligationer skulle forsynes med Prohibitivpaategning af Amtet.

Kapitel II.

Om de kommunale Understøttelseskasser.

Som foran bemærket foreslaas her (§§ 13—16) optaget Indholdet af Loven af 9de Februar 1883 om Vædringer i Loven om Fattigvæsenet af 22de Marts 1855.

De ved bemeldte Lov oprettede Understøttelseskasser formenes passende at kunne benævnes „de kommunale Understøttelseskasser“. Lagtinget havde foreslaaet Institutionen betegnet som „det frivillige Fattigvæsen“, men hverken dette Navn eller det her brugte Navn „de fattiges Kasse“ formenes at være heldige.

For saa vidt Lagtinget dernæst har ment, at Personer, der nyde Alderdoms understøttelse i Henhold til Loven af 9de April 1891, der ogsaa gælder paa Færøerne, skulle være udelukkede fra Hjælp af de her omhandlede Kasser, formenes der ikke at være nogen Grund til en saadan Regel.

Forslaget er iøvrigt i dette Kapitel overensstemmende med den citerede Lov af 1883, dog med følgende Undtagelser:

§ 13, der svarer til § 1 i Loven af 1883, og som i Stedet for, som denne, ved Opregningen af de omhandlede Kasser tilfaldende Indtægter, blot at henviser til Loven af 22de Marts 1855 § 16 Str. b.—f, optager i sig dets Indhold, tilføjes der efter Str. a. om Indtægten af de Fattiges Tavle, der paa visse Dage skal ombæres i Kirken, en supplerende Bestemmelse for saadanne Steder, hvor der i Kirken er anbragt en Fattighøjsse. Endvidere er Sens Forteg-

nelse over Kasserens Indtægter suppleret med et nyt Nummer (Str. f.), der nævner Afgifter og Bøder, som ved Lov ere henlagte eller henlægges til dem.

§ 16 er for saa vidt afvigende fra Loven af 1883 § 4, som det der bestemmes, at den der omhandlede aarlige Redegørelse for Modtagelsen og Anvendelsen af Understøttelseskassernes Indtægter ikke alene skal „fremlægges samtidig med“, men „vedlægges“ Kommuneregnskabet, og altsaa som Bilag til dette være underkastet Lagtingets Revision og Decission, saaledes at Tinget kan udøve fyldestgørende Kontrol med disse Midler og deres Anvendelse.

Kapitel III.]

Om Forsørgelsespligten.

Dette Kapitel (§§ 17—31) er, bortset fra selvsørgelige Vædringer, som Henvisninger til færøske Bestemmelser i Stedet for tilsvarende danske o. l., aldeles overensstemmende med Kap. I. i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891, kun med den Undtagelse, at Bestemmelsen i Lovens § 15 angaaende Laug og lignende Foreninger af Næringsdrivende er som uanvendelig udeladt i tilsvarende Paragraf (§ 31) i Forslaget, samt at der i samme Paragraf i Stedet for til Lov om Disciplin i Handelsflåde af 23de Februar 1866 er henvist til den ved Anordning af 4de November 1892 til Færøerne uddivede Sølov af 1ste April s. A.

Kapitel IV.

Om Forsørgelsesstedet.

Dette Kapitel (§§ 32—42), der skal træde i Stedet for de nu gældende Regler i Lov om Erhvervelse af Forsørgelsesret i Fattigidistrikter i Færø Amt af 16de Februar 1856, navnlig §§ 1—12, følger ogsaa i det væsentlige Kap. II. i Loven af 1891. Foruden selvsørgelige Vædringer, saa som at „Fattigidistrikt“ sættes i Stedet for „Kommune“, Henvisning til forfællelige Paragrafer o. lign., bemærkes her følgende Afvigelser:

§ 32 (Loven af 1891 § 16), 1ste Stykke, er efter Ordene: „naar Tjenesten er stiftet fra en Stiftetid til en anden“ for Tydeligheds Skyld optaget en Henvisning til § 11 i Tyndelov for Færøerne af 16de